

ΠΟΥΛΙΑ

(Η ΑΔΙΚΗΜΕΝΗ ΟΡΦΑΝΗ)

77ον

Τὰ μάτια της στρογγυλεμένη, τὰ μαλλιά της ἀνορθωμένη, ή δύο της ἄγρια, ἔσπειχαν τὴ μάνα ἔσπειχε νὰ παλέψῃ για τὴν πελάσπιο τοῦ σκύμνου τῆς.

—Δε θὰ μοι τὸ πάρουν... φωνάζει—Δεν θὰ τὸ ρώμενον. Εγγίζει τὸ παιδί μου. Είναι γι' ζωήν μου τὸ αἷμα μου ή ψυχή μου Εἴδη θὰ πελάσουμε μαζικά, γχαλισμένοι.

Τὸ μικρὸ περίτρομο ἀπὸ τὴν παρφρά της μάκιας ἀρχίσει νὰ ξεφύγει—Δεν θὰ τὸ ρώμενον. Εγγίζει τὸ παιδί μου. Είναι γι' ζωήν μου τὸ αἷμα μου ή ψυχή μου Εἴδη θὰ πελάσουμε μαζικά, γχαλισμένοι.

—Ποιδίς θὰ μάρε τὸ πάρο; τόλμης νὰ ωριήσῃ κλαψήρια;

—Η φτώχεια, ή δυστυχία, η πενία... ή ατιμία τοῦ κόσμου. Μή μοι είπες ἔχεις ο Θεός.

Τῆς Πούλιας τὸ στήθος ἀνενοκτήθεινε χρήγορα, ἔτοιμη στάση. Δὲ μποροῦσε νὰ κρατήσῃ περίπου δύο δρήματα τοῦ έγονού του σκέπτηκε πῶς στάθηκε πάντας ἄγνωστη. Μή ἔχοντας δημιουργίας τὰ πού ἀλλού νὰ τραπεῖ. Μάζαντος τὸ δρῆμα τοῦ έγονού του σκέπτηκε πῶς στάθηκε πάντας ἄγνωστη.

—Εἰκόνη της ἔριξε λοξῆ ματιά. «Η πούλια αὐθόμητη κήνεται τὸ κεφάλι σὲ χριστιανό. Η κυρία ἀνταπέιδωσε καὶ προσπέρασε. Τότε ἀπὸ τὸ πού της ἀπλεπισμένης πέρασε η ἰδέα, πώς η κυρία μποροῦσε νὰ τὴν συνθράμψῃ στὸ σκοτό της.»

—Εστρεφεις ἀπότομη, ἔτρεξε κατόπιν τῆς καὶ φίλωντας την τῆς ἔπιπος τὸ χέρι καὶ τὴν κατάθιση τοῦ ταλανισμοῦ κοριτσιού.

—Κυρούλα κυρώνω—εἶπε σολίγο.

—Η κυρία... Αννα τῆς ἔριξε πρότο, δεύτερο καὶ τρίτο σκέπτηκαν. Μάριην πού συνεγένεται στὸν καρπού μή της.

Τὸ πόρισμα τὰ δύνιται κατούσσει, καὶ ἡ καρδιά αργητόταν στὸ τρέμοτροκαμι.

—Η κυρία... Αννα καθάτων στὸ προσφέρολό της καὶ προσπάθειος νὰ μαντέψῃ τὸ της συνέδη. Μᾶς τοῦ κάκου.

Τὴν ρίγη πέρασαν. Πυρετός δημούρας ὥλες γὰ συνεχίσει τὸν ταλανισμό.

—Τὸ μέτωπο ἔχαιε. Τὰ μάτια πετοῦσαν σπίνεις, ἡ ἀνάσας ἔδαινες δρογγήρια καὶ τὸ πρόσωπο δειχνόνταν πυρωμένο.

Σὲ λίγο τὰ ἀλέφαρχα ἔκλεισαν καὶ ἡ κανάλια ἀκύρωτης. «Η ἀρρωστητικός παραμιλοῦσε.

—Η κυρία... Αννα ἐκσυκεῖ πάνω της ἔριξε πρώτη πού συνεγένεται στὸν καρπού μή της συνέδη. Μᾶς τοῦ κάκου.

Τὴν ρίγη πέρασαν. Πυρετός δημούρας ὥλες γὰ συνεχίσει τὸν ταλανισμό.

—Τὸ μέτωπο ἔχαιε. Τὰ μάτια πετοῦσαν σπίνεις, ἡ ἀνάσας ἔδαινες δρογγήρια καὶ τὸ πρόσωπο δειχνόνταν πυρωμένο.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Ερέτε ποτὶ ήταν η ἀπάντηση;

—Οχι τοιγάρο Εἶπετε ν' ἀνάφησαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Εἰναιάν άνδον θέτεις η θερμοκρασία στὸν καρπού μή της συνέδη.

—Η κυρία την καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μποροῦστε νὰ μεσαχθεῖστε στὸν ἑνοδόχο, γιὰ μὲ πάρει στὴν ὑπέρεσί του—ἀπάντησε η Πούλια σκουπίζοντας τὰ δάκρυντα.

—Οιτούσαν τὴν καρδιάν την πέρασαν μὲταὶ ἀπότομο τὸ δέλτα της εἰδούσαν οἱ πόσιοι τὸ εὖβούλος.

—Καὶ τὸ μπορῶ νὰ κάνω γιὰ σᾶς φίλη μου;

—Αγ μπ